

op een bepaald moment het luchtruim kiest, en een volle zwenking uitvoert. Een torenvalk hangt er boven te fladderen.

We kunnen een heel eind van die vogelweelde genieten, maar toch moeten we verder, om de Sophiapolder nog te kunnen bekijken. In een put ontdekken onderweg we nog een eenzame zwart-witte kuifeend..

Aan de Sophiapolder, ook een nieuw natuurgebied, vinden we de gebandeerde kolganzen, bruine goudplevieren, groene kieviten en bonte slobbeenden terug. Wit-zwart gestreepte kluten wandelen er rond evenals een koppel krakeenden, en duikende dodaars. Zelfs bruinkoppige tafeleenden zijn van de partij, en donkere aalscholvers drogen hun veren in de zon. Per toeval onderkennen we een enkel vrouwtje bruin gevlekte pijlstaart. Ook zwart-bruine canadese ganzen graasden er bij de plassen.

Het was een prachtige zonovergoten, bijna zomerse dag, die ons heel veel natuur-, landschap- en vogelpracht verschaftte, waarvan we intens genoten. Rond vijf uur keerden we met spijt naar de heimat terug.

Herman

Herfst in de kleiputten

20-10-2005

Herfst? Vergeet het! 16° C, bewolkt met opklaringen. De zomer neemt maar met mondjesmaat afscheid... Niemand die erom treurt!

Als ik de parking opdraai maken een Gaai en een Ekster dat ze wegkomen, alarmeert een Winterkoning de hele buurt en uit een boomtop klinkt een Vinkenslag.

Op het voorliggend grasland is er nog enige late bloei te zien van Paardenbloem, Streepzaad spec(?), Reukloze kamille, schaarse bloei van Voeder- en Ringelwikke, nog wat Akkerdistel en achtertijdse Peenschermpjes.

Op veel bloemhoofdjes zijn er nog insecten waar te nemen: Ik herken de Zweefvliegen Blinde bij(veel), Kleine bijvlieg(veel), Snorzweefvlieg(enkele) en één Bandzwever-specimen. De piepkleine kevertjes zonnend op menige composiet, ken ik niet... Het Elzenhaantje daarentegen wel. Op zonnige windluwe plaatsen tel ik nog vijf Bruinrode heidelibellen en één afgesleten Bont zandoogje. Tussen al het insectengedoe door hoor ik groepjes Kauwen voorbijtrekken, zie ik Meeuwen zweven boven 't stortgedeelte, éénzame Zwarte kraaien overvliegen en in de bosjes verderop een pak Houtduiven opschrikken.

Tijdens mijn gebruikelijke worstelpartij met ketting en hangslot bij de poort landt een Klein koolwitje op de rietstapel. Tussen de rietstoppels groeien een aantal, mij onbekende, kleine paddestoeltjes... Misschien, heel misschien, zijn het Gewone donsvoetjes(?).

Slenterend langs de westkant verjaag ik wat Merels, een Heggenmus, twee Zwerfkatten en een - heel toepasselijk dan - dode (woel)Muis en hoor ik 't gereutel van een Fazant. Ik heb van hieruit geen zicht op de plas maar zo te horen zijn de Wilde eenden en de Wintertalingen al van mijn komst op de hoogte gebracht. Ook de Aalscholvers blijken gealarmeerd en één na één vallen ze uit hun bescheten boom en beginnen ze hun toertjes in langzame stijglucht.

Onderaan de trap naar het water ligt nog wat overjaars hout. Van de korstzwammen die erop groeien herken ik het Harig schorsschijfje en wat verderop, op een vliertak vermoed ik, hangen nog wat verlepte Echte judasoren. Over de aangelegde kijkmuur turend valt het mij op dat er veel bastaarden onder de eenden voorkomen... Komen deze uit parken, of plaatsen zoals het Kleine bassin hier ter stede waar ze uit hun biotoop gejaagd worden door de aan gang zijnde werken?

Ik negeer vandaag de kijkhut en loop door naar het middenstak, het schiereiland. Door het riet heb ik geen zicht op het laagwater-gedeelte en kan dus ook niet zien of er nog libellen zijn. (Verleden jaar was dit wel gemaaid en ook de beste plaats om er libellen aan te treffen en te observeren). Als compensatie vind ik er wel kloeke Russula specimen, een Melkzwam soort en een groep diepbruine paddestoelen die ik niet op naam kan krijgen... Of het zouden Berkeridderzwammen(?) moeten zijn. Bij het Reuze-paardenstaartveld plakt er een Dagpauwoog aan de berkenstam.

Om in de sfeer van Halloween te komen: Op sommige wilgenstammen groeit het korstmos Heksenvingermos.

In het terugkeren zet ik mijn oren aan 't werk: Het levert mij Kool-, Pimpelmees en Roodborst op.

5-11-2005

Het Groen is nog altijd groen... Alleen is er nu nog minder bloei en dus zijn er ook minder insecten te vinden op het voorplein. Toch vind ik op een brandnetelveld enkele nieuwelingen: Eén Zevenstippelig lieveheersbeestje, één prachtige Groene stinkwants, veel goudgele Strontvliegen en om in 't pervers woordgebruik te blijven: Op tal van wilgenstammen groeit er het korstmos Vliegenstrontjesmos.

Ik zie dat de trap in het reservaat weer hersteld is en er vers houthaksel is aangevoerd... Voer voor zwammen in de toekomst dus.

Ik ga nu wel de kijkhut binnen en wordt daar meteen voor beloond door drie Waterhoenen en één Meerkoet. Plots een schicht laag over 't water... een Ijsvogel?... Of neem ik mijn wens voor werkelijkheid? Nee, 't is echt. Hij zit daar blauw te blinken aan de overzijde van de vijver. Hij verplaatst zich geregeld maar blijft toch heel de tijd mooi in zicht.

Ik kan ook niet naast de roerloze Blauwe reiger kijken en 't kijkplezier kan niet op als ik een Sperwer zie duiken naar 'k weet-niet-wat met als gevolg dat heel de meute vogels (vooral Houtduiven) verschrikt uit 't geboomte opvliegt.

Aan 't pad naar het schiereiland mag ik nog een late Atalanta noteren en aan het eind van mijn tocht hoor ik Groenling-geluiden.

Voilà, dit heb ik weer gehad en ik prijs mij gelukkig dat de ophokplicht niet voor mij geldt.

j. vanderhaeghe

Dag van de natuur : 19 november 2005

Bingo ! Dit keer zat het echt allemaal mee: schoon volk en schoon weer. Je kunt al wat werk verzetten met meer dan 40 enthousiaste deelnemers.

Naast veel vertrouwde gezichten liet een frisse MOS – meisjesploeg uit Barnum zich opmerken met efficiënt teamwerk.

Wintertalingen, aalscholvers en blauwe reigers hadden het moeilijk met de drukte rond het schiereiland. Het waterpeil stond er verrassend hoog waardoor de rietzone slechts met lieslaarzen kon bereikt en gemaaid worden.